

การทรงเรียกผู้เผย

พระวาจา

Lesson 2 for October 10, 2026

«และข้าพเจ้าได้ยินพระสุ
รเสียงขององค์เจ้านายตรัส
ว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป? และ
ผู้ใดจะไปแทนพวกเรา?”
แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “ข้าพระ
องค์อยู่นี้ ขอทรงใช้ข้าพระ
องค์เถิด”» (อิสยาห์. 6:8)

ช่วงเวลาระหว่างอับราฮัม (ผู้เผยพระวจนะคนแรกในพันธสัญญาเดิม) กับยอห์นผู้ให้บัพติศมา (ผู้เผยพระวจนะคนแรกในพันธสัญญาใหม่) ห่างกันประมาณ 1,900 ปี

คนแรกประกาศพันธสัญญาผ่านทาง “เชื้อสาย” คนที่สองประกาศการมาของ “เชื้อสาย” (พระเยซู) ผู้ที่จะทรงทำให้พันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้สำเร็จ

ในระหว่างนั้น ผู้เผยพระวจนะคนอื่นๆ ได้รับการเรียกให้มาฟื้นฟูความสัมพันธ์ของประชาชนกับพระเจ้า และรักษาความคาดหวังในพระเมสสิยาห์ไว้ บางคนถึงกับประกาศเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์

ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้ได้รับการเลือกอย่างไร? พวกเขาตอบสนองต่อการทรงเรียกในฐานะผู้เผยพระวจนะอย่างไร?

อับราฮัม: ผู้เผยพระวจนะแห่งพันธสัญญา

เอลียาห์: ผู้เผยพระวจนะแห่งการฟื้นฟู

อิสยาห์: ผู้เผยพระวจนะแห่งพระเมสสิยาห์

ดาเนียล: ผู้เผยพระวจนะแห่งอนาคต

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา: ผู้เริ่มต้นนำทาง

อับราฮาม: ผู้เผยพระวจนะแห่งพันธสัญญา

“พระยาห์เวห์ตรัสแก่อับรามว่า “เจ้าจงออกจากดินแดนของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า จากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า” (ปฐมกาล 12:1)

อับราฮามเป็นบุคคลแรกที่ได้รับการเรียกขานว่าเป็น “ผู้เผยพระวจนะ” (ปฐมกาล 20:7) ท่านได้รับการทรงเรียกโดยตรงจากพระเจ้าให้ละทิ้งการบูชารูปเคารพและความเสื่อมทรามทางศีลธรรมที่ร้ายล้อมอยู่ เพื่อเดินทางไปยังดินแดนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน (ปฐมกาล 12:1)

พร้อมกับการทรงเรียกนั้น ยังมีพระสัญญาหลายประการตามมาด้วย กล่าวคือ ท่านจะได้รับพระพรจากพระเจ้า จะได้รับการเชิดชู และผ่านทางท่าน พระพรนั้นจะแผ่ขยายไปถึง “ครอบครัวทั้งปวงบนแผ่นดินโลก” (ปฐมกาล 12:2-3)

ท่านตอบสนองต่อการทรงเรียกนั้นอย่างไร? “ด้วยความเชื่อ อับราฮามได้เชื่อฟังเมื่อทรงเรียกให้ออกเดินทางไปยังดินแดนที่ท่านจะได้รับเป็นมรดก ท่านออกเดินทางไปโดยไม่รู้ว่ตนกำลังจะไปที่ไหน” (ฮีบรู 11:8)

ในฐานะผู้เผยพระวจนะ อับราฮามไม่ได้ถูกเรียกมาเพื่อประกาศเตือนถึงหายนะที่กำลังจะมาถึง แต่เพื่อประกาศให้โลกรู้จักพระเจ้าเที่ยงแท้ และเปิดเผยถึงพระสัญญาเรื่องความรอดผ่านทางพระเมสสิยาห์

อับราฮาม: ผู้เผยพระวจนะแห่งพันธสัญญา

“พระยาห์เวห์ตรัสแก่อับรามว่า “เจ้าจงออกจากดินแดนของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า จากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า” (ปฐมกาล 12:1)

ระหว่างที่พำนักอยู่ในดินแดนคานาอัน อับราฮัม (ซึ่งเดิมมีชื่อว่า อับราม) ได้พบกับพระเจ้าหลายครั้งและได้รับพระดำรัสต่างๆ ดังนี้:

ที่เมืองเชเคม พระองค์ทรงสัญญาว่าเชื้อสายของเขาจะได้รับดินแดนคานาอันเป็นมรดก (ปฐมกาล 12:6-7)

ที่เมืองเบธเอล พระเจ้าทรงรื้อฟื้นพันธสัญญาและตรัสว่าเชื้อสายของเขาจะมีมากมายดัง “ผงคลีดิน” (ปฐมกาล 13:14-18)

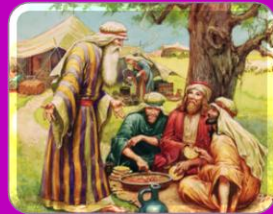
ที่เมืองมัมเร เขาได้รับคำยืนยันว่าเชื้อสายของเขาจะมีมากมายดังดวงดาว “อับรามเชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเขาเป็นผู้ชอบธรรม” (ปฐมกาล 15:1-6)

ในเวลานั้นเอง พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอับราม โดยเสด็จผ่านท่ามกลางเครื่องบูชาที่จัดเตรียมไว้ (ปฐมกาล 15:7-21)

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อของเขาและซาร่าห์ พร้อมทั้งยืนยันว่าทายาทของเขาจะเป็นบุตรที่เกิดจากซาร่าห์ (ปฐมกาล 17:1-8, 15-16)

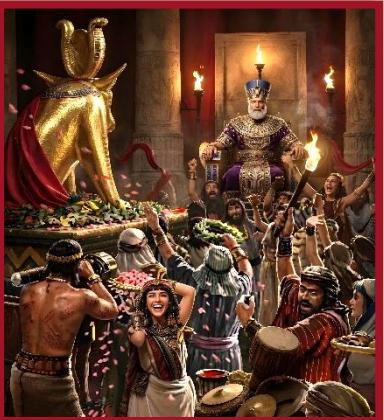
พระเจ้าทรงปรากฏพระองค์ต่ออับราฮัมพร้อมกับทูตสวรรค์อีกสององค์ และทรงแจ้งข่าวเรื่องการกำเนิดของอิสอัคให้เขาทราบ (ปฐมกาล 18:1-2, 10)

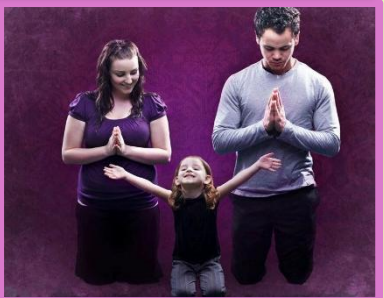
พระเจ้าทรงประสงค์ให้อับราฮัมถวายอิสอัคบุตรชายเป็นเครื่องบูชา และการที่พระองค์ทรงจัดเตรียมเครื่องบูชาอื่นมาแทนที่นั้นได้เผยให้เห็นถึงแผนการอันยิ่งใหญ่แห่งการไถ่บาป (ปฐมกาล 22:1-3, 9-13)

เอลียาห์: ผู้เผยพระวจนะแห่งการฟื้นฟู

“เอลียาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชนทั้งปวง และพูดว่า “ท่านทั้งหลายจะเหยียบเรือสองแคมไปนานแค่ไหน ถ้าหากว่าพระผู้เป็นเจ้าเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าเป็นเทพเจ้าบาอัล ก็จงติดตามบาอัลไป” ฝ่ายประชาชนก็ไม่ตอบสักคำเดียว ” (1 พกษ. 18:21)

อาหับและเยเซเบลได้นำชาวอิสราเอลไปสู่การละทิ้งความเชื่ออย่างร้ายแรง มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รับใช้พระเจ้า ส่วนที่เหลือบูชาบาอัล อาเซราห์ และเทพเจ้าอื่นๆ ในบริบทนั้น พระเจ้าจึงทรงเรียกเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมาเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์กับชนชาติที่ทรงเลือกสรร (1 พงศ์กษัตริย์ 17:1)

หลังจากเกิดภัยแล้งหลายปี เอลียาห์ได้เรียกชาวอิสราเอลไปยังภูเขาคาร์เมล เพื่อกระตุ้นให้พวกเขากลับมาหาพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ตอบสนอง (1 พงศ์กษัตริย์ 18:21) ดังนั้นพระองค์จึงต้องใช้ปาฏิหาริย์จึงจะทำให้พวกเขารู้จักพระเจ้าที่แท้จริง (1 พงศ์กษัตริย์ 18:30-39)

ข่าวสารของเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะ—ให้ละทิ้งการบูชารูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า—จะถูกประกาศอีกครั้งด้วยฤทธิ์อำนาจก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง จุดประสงค์หลักคือการฟื้นฟูแท่นบูชาของครอบครัว (มาลาคีย์ 4:5-6)

ผ่านทางครอบครัว การนมัสการจะได้รับการฟื้นฟูในคริสตจักร ชุมชน และประชาชาติ ใครจะเป็นผู้ทำสิ่งนี้ให้สำเร็จ? คุณและฉันคือเอลียาห์ที่สังคมต้องการในวันนี้

อิสยาห์: ผู้เผยพระวจนะแห่งพระเมสสิยาห์

“เราทุกคนหลงทางไปเหมือนแกะ ต่างคนต่างหันไปตามทางของตนเอง และพระยาห์เวห์ทรงวางความผิดบาป ของ
เราทุกคนลงบนตัวท่าน” (อิสย. 53:6)

อิสยาห์ได้รับเรียกให้ทำหน้าที่เรียกร้องให้ประชาชนยอมรับความผิดบาป

ของตนและน้อมรับการให้อภัยจากพระเจ้า (อิสยาห์ 1:18)

เมื่อกษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์ อิสยาห์ได้เห็นนิมิตอันน่าเกรงขามซึ่งตราตรึงอยู่ในความทรงจำตลอด
ช่วงเวลาแห่งพันธกิจของท่าน นั่นคือภาพที่พระเจ้าประทับอยู่ในพระวิหารอันบริสุทธิ์ ท่ามกลาง
แรงสั่นสะเทือนของเสาประตูพระวิหาร หัวใจของผู้เผยพระวจนะก็สั่นสะท้านด้วยความรู้สึกถึงความไม่

คู่ควรของตนเอง (อิสยาห์ 6:1-5)

เมื่อได้รับการอภัยโทษแล้ว ท่านจะสามารถประกาศพระวจนะของพระเจ้าได้อย่างกล้าหาญว่า "ข้าพระองค์
อยู่ที่นี่ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด" (อิสยาห์ 6:6-8)

พันธกิจอันยาวนานของท่านไม่เพียงแต่รวมถึงการเรียกร้องให้ผู้คนกลับใจใหม่เท่านั้น แต่ท่านยังได้ประกาศ
ถึงพระราชากิจของพระเยซูผู้เป็นพระเมสสิยาห์เป็นพิเศษอีกด้วย

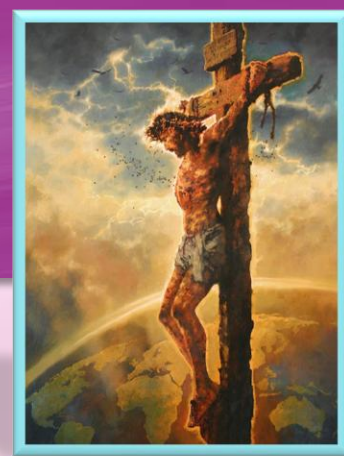
จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่หนังสือ
อิสยาห์ได้รับการขนานนามว่า
เป็น "โปรโต-กอสเปล"
(Proto-Gospel) หรือ
"ข่าวประเสริฐก่อนจะมีข่าว
ประเสริฐ"

อิสยาห์: ผู้เผยพระวจนะแห่งพระเมสสิยาห์

“เราทุกคนหลงทางไปเหมือนแกะ ต่างคนต่างหันไปตามทางของตนเอง และพระยาห์เวห์ทรงวางความผิดบาป ของ
เราทุกคนลงบนตัวท่าน” (อิสย. 53:6)

อิสยาห์บทที่ 53 อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการไถ่บาปที่พระเยซูทรงกระทำไว้ ดังนี้:

พระองค์ไม่ได้ทรงดึงดูดผู้คนด้วย
รูปลักษณ์ภายนอก แต่ด้วยฝ่าย
จิตวิญญาณ (ข้อ 2)

พระองค์ทรงถูกดูหมิ่น ทรงทน
ทุกข์ทรมาน และถูกปฏิเสธ
(ข้อ 3)

แม้พระองค์จะทรงรักษาผู้คน
มากมาย แต่พวกเขากลับไม่
ยอมรับพระองค์ (ข้อ 4)

พระองค์ไม่ได้ทรงดึงดูดผู้คนด้วย
รูปลักษณ์ภายนอก แต่ด้วยฝ่าย
จิตวิญญาณ (ข้อ 2)

พระเจ้าทรงให้บาปทั้งสิ้นของเรา
ตกอยู่กับพระองค์ (ข้อ 6)

พระองค์ไม่ได้ทรงแก้ต่างให้
ตนเองต่อหน้าผู้กล่าวหา (ข้อ 7)

พระองค์ทรงถูกไต่สวนและ
พิพากษาให้ประหารชีวิต (ข้อ 8)

พระองค์ทรงถูกฝังไว้ร่วมกับคนมั่ง
มี (ข้อ 9ก)

พระองค์ไม่เคยกระทำบาปเลย
(ข้อ 9ข)

พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์
หลังจากสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาป
(ข้อ 10)

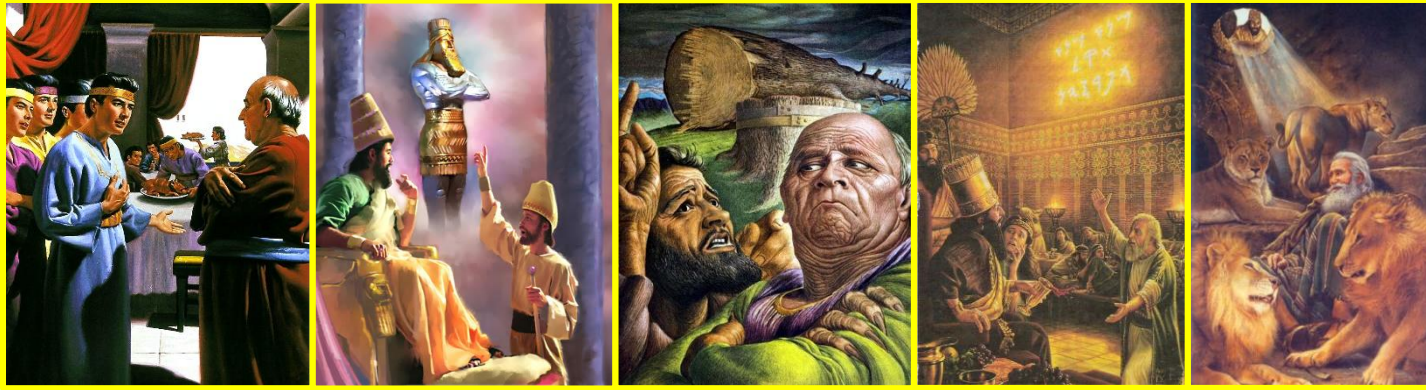
วันหนึ่งพระองค์จะทรงประทับอยู่
ร่วมกับผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ไว้
(ข้อ 11)

และในขณะเดียวกัน พระองค์ทรง
อธิษฐานวิงวอนเผื่อเรา (ข้อ 12)

ดาเนียล: ผู้เผยพระวจนะแห่งอนาคต

“แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ผู้ทรงเปิดเผยความลึกลับทั้งหลาย และพระองค์ทรงให้พระราชานุญาตเนบูกัดเนสซาร์รู้ถึงสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นในยุคสุดท้าย และนิมิตที่ผุดขึ้นในพระเศียรของพระองค์บนพระแท่นบรรทมนั้นเป็นดังนี้ พะยะคะ” (ดนล. 2:28)

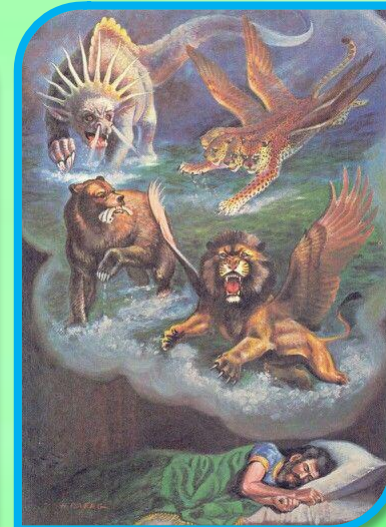
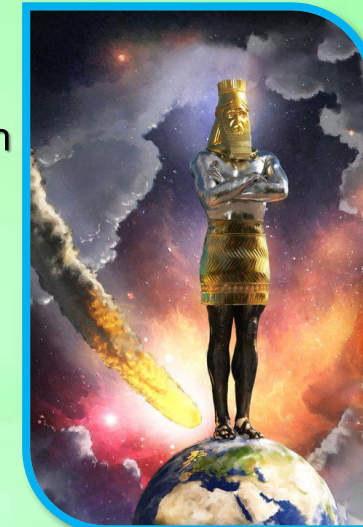
นับตั้งแต่เริ่มต้น ดาเนียลเป็นที่รู้จักในเรื่องความซื่อสัตย์ภักดีของเขา เขามีความซื่อสัตย์ในเรื่องการรับประทานอาหาร (ดนล. 1:8) ซื่อสัตย์ในการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า (ดนล. 2:27-30) ซื่อสัตย์ในการแจ้งข่าวร้ายแก่กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ (ดนล. 4:19) ซื่อสัตย์ในการตักเตือนเรื่องความบาปของกษัตริย์เบลซัสซาร์ (ดนล. 5:22-23) และซื่อสัตย์ในชีวิตการอธิษฐานของเขา (ดนล. 6:10)

นอกเหนือจากสิ่งที่เขาได้แสดงออกผ่านวิถีชีวิตของตนเองแล้ว เขายังได้รับเรียกให้ประกาศถึงการรุ่งเรืองและการล่มสลายของอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ของโลก ได้แก่ บาบิโลน เปอร์เซีย กรีก โรม และยุโรป (ดนล. 2, 7-12)

ท่ามกลางคำพยากรณ์เกี่ยวกับอาณาจักรเหล่านั้น ดาเนียลยังได้ประกาศถึงการพิพากษา (ดนล. 7:9-10) และช่วงเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซู (ดนล. 9:24-27)

คำพยากรณ์ของเขาช่วยให้เราในปัจจุบันสามารถประกาศถึงการสำเร็จตามพระวจนะในส่วนที่ยังรอคอยการบังเกิดขึ้น นั่นคือการมาถึงของอาณาจักรของพระเจ้า (ดนล. 2:44; 7:27)

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา: ผู้เผยพระวจนะผู้เริ่มต้นนำทาง

“ท่านตอบว่า “เราเป็นเสียงของคนที่ย่ำประกาศในถิ่นทุรกันดารว่า ‘จงทำมรรคาขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ตรงไป’ ตามที่อิสยาห์ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้” (ยอห์น 1:23)

เช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะท่านอื่นๆ อาทิเช่น ซามูเอลหรือเยเรมีย์ ยอห์นได้รับการทรงเรียกและแยกตั้งไว้ตั้งแต่ก่อนที่ท่านจะเกิด ท่านได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจของเอลียาห์ ในฐานะผู้เตรียมทางสำหรับพระเมสสิยาห์ (ลูกา 1:13-17)

วิถีชีวิตที่เรียบง่ายและเคร่งครัด ประกอบกับความหนักแน่นในการชี้ให้เห็นถึงความบาปและเร่งเร้าให้ผู้คนกลับใจใหม่ ทำให้มีผู้คนจำนวนมากมารับบัพติศมา (มาระโก 1:4-6) พันธกิจของท่านถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในอิสราเอล ซึ่งมารทำได้เพียงขัดขวางอย่างอ่อนแรงด้วยการทำให้ผู้เผยพระวจนะท่านนี้ต้องจบชีวิตลง (ลูกา 9:9)

ภารกิจของยอห์น (ซึ่งก็คือภารกิจเดียวกันกับของเอลียาห์ด้วยเช่นกัน) ซึ่งบัดนี้ได้กลายมาเป็นภารกิจของเรา เราได้รับการทรงเรียกให้เตรียมทางสำหรับการเสด็จมาของพระเยซู โดยการประกาศข่าวประเสริฐเรื่องการกลับใจใหม่และความรอดผ่านทาง การสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปของพระองค์แก่คนทั้งปวง

เส้นทางนี้มีได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ แต่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์ ความหนักแน่นมั่นคง และความทุ่มเท แม้จะไม่มีหลักประกันเรื่องความปลอดภัยทางกายภาพ แต่เราได้รับหลักประกันเรื่องชีวิตนิรันดร์อย่างแน่นอน (ทั้งสำหรับตัวเราเองและสำหรับผู้ที่น้อมรับข่าวสารนี้ในวันนี้)

“สิ่งที่ทรงคุณค่าเป็นพิเศษสำหรับคริสตจักรของพระเจ้าบนโลกในปัจจุบัน—ซึ่งเปรียบเสมือนผู้ดูแลสวนองุ่นของพระองค์—คือถ้อยคำแห่งคำแนะนำและคำตักเตือนที่ประทานผ่านมาทางเหล่าผู้เผยพระวจนะ ผู้ซึ่งได้เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงพระประสงค์อันเป็นนิรันดร์ของพระองค์ที่มีต่อมนุษยชาติ ในคำสอนของเหล่าผู้เผยพระวจนะนั้น ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษยชาติผู้หลงหายและแผนการแห่งความรอดของพระองค์ได้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจน [...] และในวันนี้ พระดำรัสของพระเจ้าที่ส่งถึงคริสตจักรของพระองค์—ถึงบรรดาผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลสวนองุ่นของพระองค์ในฐานะผู้ดูแลที่สัตย์ซื่อ—ก็มีใช้สิ่งอื่นใดนอกไปจากถ้อยคำที่เคยตรัสผ่านทางผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณว่า: “จงร้องเพลงถึงสวนองุ่นแห่งน้ำองุ่นแดงนั้น เราคือพระยาห์เวห์เป็นผู้ดูแลสวนนั้น เราจะรดน้ำให้ทุกขณะ เกรงว่าจะมีผู้ใดมาทำลายมัน เราจะเฝ้ารักษามันไว้ทั้งกลางวันและกลางคืน” (อิสยาห์ 27:2-3)”

ภาคผนวก: การทรงเรียกผู้เผยพระวจนะเอลเลน จี ไวท์

เอลเลน กูลด์ ฮาร์มอน ได้รับการเห็นนิมิตครั้งแรกในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1844 เมื่อเธออายุ 17 ปี

วิลเลียม มิลเลอร์ ได้ตีความคำพยากรณ์ในดาเนียล 8:14 ว่าเป็นการประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูในปี ค.ศ. 1843 ต่อมาได้มีการกำหนดวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 แต่พระเยซูไม่ได้เสด็จมา

ในบริบทนั้น เอลเลนได้รับการแสดงให้เห็นเส้นทางที่นำจากโลกนี้ไปยังเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และผู้เชื่อชาวแอดเวนติสกำลังเดินทางไปยังนครศักดิ์สิทธิ์ โดยมีพระเยซูทรงนำทาง หากสายตาของพวกเขายังคงจ้องมองไปที่พระเยซู พวกเขาจะก้าวหน้าไปตามเส้นทางนั้น หากพวกเขามองไปทางอื่น พวกเขาจะหลงทาง

ด้วยนิมิตนี้ พระเจ้าทรงรับรองผู้เชื่อว่าพวกเขาอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง แม้ว่าในตอนแรกจะมีคนเชื่อเอลเลนน้อย แต่ในที่สุดเธอก็ได้รับการยอมรับในฐานะผู้เผยพระวจนะ ข้อความของเธอให้กำลังใจและนำทางผู้คนชาวแอดเวนติสมาตั้งแต่เริ่มต้น และยังคงทำเช่นนั้นต่อไปจนถึงทุกวันนี้

